Any 2.on Barcelona 11 de Juny de 1891 Núm. 33.

LO TEATRO CATALÁ

ANUNCIS Y RECLAMS á preus CONVENCIONALS

PERIODICH SETMANAL INDEPENDENT
DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS,
Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos del Teatro de Catalunya

Director: D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ carrer Aribau 93, 3.er, 1.ª

PREUS PER SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. . 1'00 pesetas trimestre.
Fora. . . . 1'50 » »

ULTRAMAR { Semestre. 7 pesetas. / Un any. . 12 »

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent, . . 10 céntims.
Id. atrassat. . . 15 »

NOSTRE GRABAT

Si fos nostra idea fer avuy una biografia de la senyoreta donya Clotilde Cerdá (Esmeralda Cervantes), tindríam bona ocasió ab motiu d' ilustrar ab lo seu retrato lo número que publiquem; pero com al posar la lámina, no 'ns guia altra mira que recordar en nostras planas lo mérit de tant eminent artista catalana y aquet mérit es sapigut de tothom en general, no tenim necessitat d' exténdrens en historiar la vida artistica de la Srta. Cervantes, y basta á nostre intent dir que despres dels triunfos que com á célebre arpista ha obtingut durant una série d' anys en los teatros d' Europa y d' América, y despres de fer sentir las armoniosas notas de sa lira devant dels públichs mes inteligentíssims y de reys de moltas nacions, se trova actualment en Constantinopla ahont lo Sultan de Turquia li ha confiat lo cárrech de professora d' arpa del Harem.

D.ª Clotilde Cerdá
(ESMERALDA CERVÁNTES)

Es una distinció que honra en gran manera á nostra simpática paisana que la mereix per son talent, y per tal motiu li enviem nostra felicitació.—P.

VICTORIA

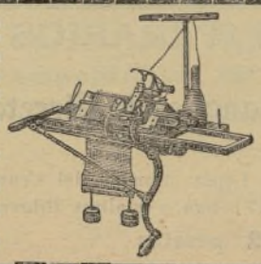

¡VICTORIA!

Es la máquina mes perfeccionada y la que proporciona la millor manera de guanyarse la vida á casa. S' hi fan mitjas, calcetins, camisetas, y demés géneros de punt. Preus reduhits y ensenyansa gratis.

N. AGUSTÍ MANYOSA

Carrer Ample, 69 y Bomba, 4. 1.er

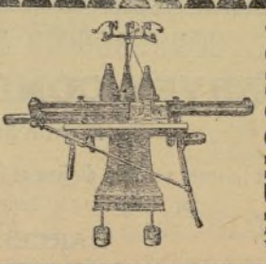

CONCORDIA

Ayuntamiento de Madrid

Notas catalanistas.

En nostre número 31 corresponent al día 27 del prop passat mes de Maig, pubicábam ab lo mateix epígrafe que avuy, un article en quina primera part parlábam de la fundació del Centre Catalá de Vilafranca y féyam opinió respecte als propósits del mentat Centre, opinió deduhida de la lectura del article doctrinal publicat per lo periódich oficial que la dita societat dòna á llum quinsenalment.

Hem rebut lo n.° 2 de «Las quatre barras» y en ell lo primer que hem vist es un escrit endressat á nostre setmanari, prenent com á reprimenda nostras observacions lógicas, que lo lector déu encara recordar.

No, no era un correctíu lo que nosaltres volíam aplicar als amichs de Vilafranca; era únicament un recort lo que volíam despertar per medi de nostra veu independent, y aixó ho hem lograt. S' ha despertat lo recort y ab ell han vingut declaracions que, si bé encara no son ben complertas, son las suficients, á judici nostre, pera plantar en la capital del Panadés la bandera regionalista. Molt nos alegrem de que la excitació hagi donat aquest resultat.

En l'article que «Las quatre barras» nos dedica, hi ha falta de rahó al parlar de que una associació á sa naixensa no déu fer declaracions categóricas respecte á sos propósits en la vida pública. ¿Qui vol que s'aculli á sa bandera sense saber sas aspiracions?

Té avuy lo regionalisme catalá molts punts concrets respecte dels quals regna avinensa general y sobre aquestos las vaguetats las hi trobem nocivas. Ara, sobre punts en que no regni acort, sobre assumptos poch tractats y menos definits, es ahont poden admétrers vacilacions y nuvolatges. Anem á probarho per medi de la següent demostració práctica. Es de essencia en lo credo catalanista lo reconeixement exprés de la personalitat de Catalunya, formant ella un sol Tot dintre la nacionalitat espanyola, tant si lo sistema regional imperés en tota Espanya, com si 's fés solament aplicació d' ell á pocas Regions ó á Catalunya solament, y tant si gobernés la Nació ó conjunt de regions una testa coronada, com si fós un President de república.

Sobre aquesta base descansa tot l' edifici de nostras doctrinas políticas y debem deixarla sempre ben solidada: respecte d' ella no hi cap desavinensa, ni pot prestarse á altras interpretacions que á las despresas literalment del contingut de sa lletra.

Las demés bases ó punts del programa catalanista son derivadas de la anterior que es la fundamental y varias d'ellas, encara que molt essencials, poden ser objecte de interpretacions mes vagas ó mes vivas, segons lo esperit de la corporació ó agrupació que las discuteixi, adopti ó interpreti.

Altra de las bases de essencia es que Catalunya déu tenir los poders Legislatiu, Executiu y Judicial, y aixó es tant substancial pera la vida de la Regió autónoma, que sense tal aspiració concreta estaría fins per demés lo reconeixement de la personalitat catalana que consignem com á primer punt cardinal del programa comú.

¿Cóm se nombrarán, constituhirán y funcionarán los dits poders legislatiu, executiu y judicial?

Respecte á la interpretació de aquet punt, ja hi cap diversitat de miras y aplicació de teorías varias, desde las menos pujadas de color, á las notas mes altas de la escala política moderna.

Lo reconeixement de nostre idioma patri y sa ensenyansa oficial en lo Principat, es igualment altre dels punts prou discutits y aceptat unánimement; pero cab discutir la conveniencia de la ensenyansa en nostres estudis primaris, de la llengua castellana y francesa al costat de la oficial.

Lo espressat y molt més que podríam anar apuntant, proban que las societats catalanistas que venen de nou á rómprer llansas en la arena de las lluytas públicas poden sense temors ni vacilacions estampar clarament en son programa tots aquells principis que son comuns als catalanistas y aplicables á las demés regions espanyolas en que, com Galicia, Navarra, Valencia y altras, reviu l'esperit popular y dòna sava al regionalisme espanyol.

Dos noticias hem llegit ademés en lo periódich al qual van endressadas aquestas ratllas, y son: que lo día 21 del actual tindrá lloch la Sessió Inaugural del Centre Catalá de Vilafranca, acte que revestirá gran solemnitat; y que segons sembla, aviat se fundará á Tarragona una nova associació defensora dels principis catalanistas. Heus aquí dos noticias que acullím ab viva satisfacció.

¡Catalunya y avant!

J. Brú.

REVISTA TEATRAL

ROMEA.—Lo prop passat diumenge se verificá en aquet teatro la anunciada funció que pera contribuhir al bon éxit de la tómbola Fontova, havia organisat la Redacció de nostre setmanari.—La concurrencia fou numerosa y distingida, lo qual es molt, si 's té en compte que casi estem ja en plé istiu y que los teatros del interior de la ciutat ja no funcionan.

Segons lo programa publicat en nostre número anterior, se representá primer la interessant y bonica comedia en un acte, original de D. Frederich Soler, *A la vora del mar*, la que vá ser molt aplaudida, y luego comensá la representació de la comedia en 3 actes y en vers, original de D. Joan Perelló, *La forsa del amor*, quina execució fon acertada per part dels artistas que hi contribuhiren.

En diferentas ocasions lo publich interrumpia la representació ab sos aplausos y diversas vegadas cridá al autor á las taulas.—De las qualitats de aquesta nova producció catalana no 'n direm rés ara per pertenéixer á un de nostres redactors, y preferim que ho fassin nostres companys de prempsa. Lo propi senyor Perelló

CONSTRUCCIÓ DE TEATROS
SERVEY COMPLERT Y BO
pera guardarropias
er informes y detalls, dirijirse al fuster del carrer de Caspe, 75,
al costat de la botiga de comestibles
BARCELONA

BOCETOS LITERARIOS
POR
D.ª Francisca Sanchez de Pirretas
Se ven en la libreria de Lopez. (Rambla del Centro),
en lo carrer de Fernando, 27 botiga, y en altras llibrerias.
Preu: 2 pesetas

Ayuntamiento de Madrid

com aixis mateix la Sra. Calvet y 'ls actors senyors Graells, Garcia, Guilemany y Molgosa, foren cridats al escenari á la terminació de cada undels actes.

Acabada entremitj de general aplaudiment la representació de *La forsa del amor*, y com sia que no havia encara arribat al teatro lo notable actor D. Emilio Mario que, cedint á la primera petició de nostre Director, accedí gustós á péndrer part en la funció, tingué de variarse un poch l' órdre marcat en lo programa, y en sa conseqüencia se procedí á la celebració de la rifa dels cent bitllets que s' havian comprat en casa Parés pera distribuhir, conforme á, nostra promesa, entre 'ls concurrents al teatro.—Los números que abtingueren sort van publicats en la secció «Saló de descans.»

Eran las dotze tocadas cuant sortí en escena D. Emilio Mario essent objecte d' una ovació calurosa. Recitá tant admirablement com ell sab ferho, una sentida dolora del celebrat poeta D. Ramon de Campoamor, unas bonicas décimas de Cano y una poesia de Blasco nomenada *El bazar del Diablo*, que fou acullida ab entussiasme per lo públich. Per últim se llejiren poesias per los Srs. D. Emilio Graells, D. J. Ximeno y D. Simon Alsina y Clos qui doná fi á la funció ab la composició següent qu' ell mateix va escriurer pera contribuhir al acte:

«FONTOVA

Aqui hont nos trovem ara
honrantlo com veyeu,
sembla hi ressoni encara
lo timbre de sa veu.
No hi ha en aquesta escena,
hont tant nos ha agradat,
ni un lloch, puig tot ho emplena,
que éll no hagi trepitjat.
D' aquestas telas dobles
que á copia de colors
forman jardins ó pobles;
d' aquestos bastidors;
d' aquestas bambalinas
que fan de sostre ó cel,
de bóvedas, de minas
ó de brancatje esbelt,
fou l' ánima, la vida,
l' esprit que hi daba esplay,
sens que son art sens mida
se 'n fatigués jamay.
Aquí 'l cubrí la gloria
mes bella que alcansá;
sa historia n' es la historia
del Teatro Catalá.
Fins quant veyem un' obra
que ell sol la va enaltir,
quant una porta s' obra,
nos sembla que ha d' eixir.
Es que lo cor l' anyora;
sa falta nos condol:
darrera de una aurora
¡qu' es trist póndrers lo sol!
La fosca nuvolada
aqueix lloch ha invadit:
la bella matinada
se 's feta negra nit.
¡Cóm l' ánima contrista
la mort ab son fibló!
La vida d' un artista
es sols una ilusió.
Pro aquí la mort no hi mana;
puig méntres visqui ab llor
la escena catalana,
viurá d' ell lo recort.»

Las altras poesias son de D. Conrat Roura y don Joseph Martí y Folguera.

Descrit aixis á vola ploma l' acte de diumenge passat celebrat en Romea, nos resta únicament ans d' acabar nostra curta ressenya, lo donar las gracias á la Directiva del *Foment Catalanista* per haver aceptat la dedicatoria de la funció y haver contribuhit notablemet al bon éxit de la mateixa, á la prempsa local per lo que 'ns ha secundat, publicant diversas noticias donant á coneixer nostre proposit, y á nostres habituals llegidors també doném las gracias, puig que foren molts los que aprofitaren los *vales* repartits per LO TEATRO CATALÁ.—Y finalment, agrahim vivament la atenció tinguda ab nosaltros per lo Sr. Mario, atenció á que quedem fondament reconeguts.—S.

ELDORADO.—La companyia dramática que desde dijous últim dóna funcions en lo teatro de la plassa de Catalunya, conta ab elements pera véurer concurreguts los espectacles. Lo senyor Calvo (D. Ricardo), la Sra. Guerrero y 'l senyor Gimenez son las tres figuras principals entre altres artistas de mérit de quins tindrem ocasió d' ocuparnos en números sucesius.

Lo debut va ferlo la companyia Calvo ab la comedia del teatro antich *El vergonzoso en Palacio*, arreglada..... ó desarreglada á la moderna escena; havent sigut lo personal molt ben rebut per lo numerós auditori qu' omplia 'l local. Las demes funcions no han presentat novetat, per quant en la primera ja va representarse 'l quadro dramátich d' Echegaray *El prólogo de un drama*, que porta algunas representacions obtenint molt éxit.

El prólogo de un drama, recorda l' estil que son autor, lo Sr. Echegaray, ha desplegat en sos dramas mes tremendos. En lo quadret de que parlem la acció es ben dramática (casi be massa) y ben conduhida dintre un género exagerat en extrem.

Pero aquesta mateixa exageració ha donat camp al poeta pera fer que 'ls personatjes tingan bonas tiradas de versos valents y armoniosos com ell sab ferlos, y en los que D. Ricardo Calvo ha demostrat ser un actor de gran mérit en la classe de treball en que no se 'l conexía encara en Barcelona.

Des d' ara 'l senyor Calvo queda á tanta altura com son malograt germá D. Rafel, y ben clar li va demostrar aixó 'l públich, aplaudintlo molt y fent alsar 'l teló moltas vegadas al cridarlo á la escena al final.

Lo Sr. Gimenez va caracterisar també perfectament la seva part: los demés artistas van portarse bastant bé.

P. DE R.

APLAUSOS

Prenem ab gust la ploma pera consignar que la companyía de Novetats sigueix conquistantse simpatias y mereixent ab justicia las mostras d' aprobació que cada vespre alcansa durant las representacions. Lo Sr. Mario, los Srs. Rossell, Sanchez de Leon, las Sras. Martinez, Guerra y 'l resto dels artstas son dig-

QUI MES BUSCH.....
comedia en un acte, original de
PON ENRICH MOLINA
Preu, 2 rals
Se ven en los kioskos

PAPER DE FUMAR
PLANAS

Marca registrada
Depósit: Unió, 2. — BARCELONA

Ayuntamiento de Madrid

nes, per l' esmero ab que treballan, de que 'l públich y la prempsa fassen molta estima del acert que generalment presideix á la manera com saben interpretar las obras.

Per nostra part ho consignem gustosos, com ja ho hem dit al principi.

També al Circo eqüestre hi va molt públich, sobre tot en vespres de estreno y en los festius.

No es estrany: allí 's distreu la vista, s' hi riu en gran, s' hi contemplan artistas distints que son raras notabilitats, s' hi está be, etc., y tot això fa que 'l públich digui: —Anem ab l' Alegría qu' aixis la alegría no s' apartará de nosaltres.

En lo teatro del Tivoli ha comensat be la companyia de sarsuela del Sr. Cereceda: las trompetas y las trompeteras atreuhen estraordinaria concurrencia, y ja que obtenen tants aplausos com obtenian en Eldorado, just es que ho fem constar en aquesta secció del periodich.

Tenim, donchs, *El chaleco blanco* per temps y es natural que la empresa 'l posi cada dia, perque es una prenda d' estiu.

Desde que 'l baritono Bachs canta de tenor, ha acabat de posar lo sello á la seva reputació artistica.

Despres dels primers éxits obtinguts per ell en lo protagonista de *Ernani* y en la *Norma*, va decidir dedicarse á ser tenor, y ab lo nom d'Angioletti figura en excelentas companyias. En Valladolit ha obtingut entussiastas y calurosus aplausos en *Gli Ugonotti*, ópera en la qual, segons cartas particulars que confirman lo judici de tots los diaris de aquella localitat, está á gran altura nostre amich y paisá.

¡Be, Sr. Bachs; la enhorabona, *signore Angioletti!*

A la edat de 73 anys ha mort en Avinyó, l' iniciador y entussiasta cultivador de la literatura provensal, Mr. Joseph Roumanille.

Era en Roumanille un poeta popular y com á tal senzill, expansiu, elegant y correcte; complert, en una paraula. Las mes puras afeccions de familia, los mes bells accents de la patria, nó de la pátria abstracta, sinó d' aquesta pátria que se sent y 's toca tots los dias, las feya sentir ab la mateixa vivesa y exactitut ab que las concebia. Ell fou qui promogué lo modern renaixement literari del Mitjdia de Fransa: sos companys lo consideraban, per sas condicions, lo capitost del *Felibridge* y deixa escritas, entre altras, las obras *Li Margarideto*, *La Campana Mountado*, *Lis Entarro-Chin y Li Conte ó Cascarelletto*.

En Roumanille feu sos estudis en Tarascó, exercí 'l cárrech de professor en una institució lliure de ensenyansa en Avinyó, fou corrector y mes tart gerent en la imprempta avinyonesa de Seguin, y ultimament establí la botiga de llibreter ahont ha finat.

La redacció de Lo Teatro Catala, s' associa al dól que 'ls fills de la Provensa han de sentir per tan irreparable pérdua, y rendeix son humil tribut de admiració á la memoria de tan insigne patrici, propulsor del renaixement literari de la Provensa, que allá, com aquí, ha de ser la base de son renaixement polítich.

Forasters (*)

Hé sentit di á més de tres,
que 'n tot donan sa opinió
sense que entengan en rés,
que han vingut pochs forasters
á véurer la Exposició.
Y á fé qu' es falsedat gran,
y que 'm dispensin la frase
los que tál judici fan;
puig son error compendrán
si s' arriban fins á casa,
hont veurán en hospedatje
que no pagan en cap fetxa,
de forasters una ratxa,
que, ab tot y fer mala fatxa
no 's posan cap pedra al fetxe.
Puig des' que, per sort impia,
se va obrir la Exposició,
se m' ha tancat l' alegria.
¡A cinch forasters per dia
me está sortint la funció!
Ma casa es feta un hostal,
y tinch la ánima ja cuyta,
reflexionant que al final
me correspondrán total
ab un cistellet de fruyta
Si tan sols menjessin, ¡psé!
¡que menji tothom! diria.
Pero és més; á un forás ter
cal portarlo á algún café,
als teatros y en tramvia.
Bé ho sé prou; eixa setmana
tinch l' óncle, la tia Tona,
lo noy xich de sa jermana,
una cusina molt tana,
un rectó y la majordona.
L' oncle de nou m' ha sortit,
puig no 'l coneixia encara;
pero, segons ell m' ha dit,
havia sigut marit
d' una cunyada del pare,
de qui enviudá y fará un mes,
ab la Tona 's vá casá,
també viuda y mare, á més,
de la noya, que al noy es
padrina de confirmá.
Lo capellá es lo rectó
del poble d' hont ha arribat:
per ell l' oncle sent passió,
fent que pagui 'l gasto jo,
'sent ell qui l' ha convidat.
En quant á la majordona,
es dona de bon humor,
alta y grossa, que bé abona
lo nom que 'l cárrech l' hi dóna,
puig que á fé es dona major.
Donchs bé; ab tota aqueixa gent
que 'ls he descrit, los diré
que haig d' anar continuament,
tant si plou, com si fa vent.
fent de guia y de caixer...

(*) Encara que no han vingut forasters ab motiu de la Exposició, insertem aquesta poesia qual autor s' ha vist molestat per gent de fora.

Carme, 33 — Máquinas de cusir, máquinas de fer mitja — SANTASUSANA — Aparatos pera pendre dutxas. — PREUS SENS COMPETENCIA — Taller pera adobar tota classe de máquinas — Se ven á plassos y al comptat — Carrer del Carme, 33.—BARCELONA — Carme, 33

Ayuntamiento de Madrid

La tia, sempre té gana;
la noya, sempre té sed:
lo noy, tot quant veu demana,
en tant dich jo ab veu *pagana*:
—¡Peleulo al pobre Peret!
En quant l' oncle, no es gorrer;
y en pagar fins té mania:
tant sols que may paga ré,
perque... ha de cambiá un paper
que ensenya y que may cambia.
Lo rectó paga lo séu,
—que já es un xich aliviarme—
quant altre recurs no veu,
puig es un d' aquells que creu
que pagar fóra insultarme.
Anant ab ells, no treballo,
y aixís, no fent rés, no 'm pagan,
y si encara no m' encallo,
es que del tot mal no ballo;
pero sento que s' acaban.
¡Ay, Exposició ditxosa!
Ara comprench la rahó
de ton nom, qu' es forta cosa;
puig per tu tothom s' exposa...
á pagá 'l *pato* com jo.
Si de los teus exposants,
recompensa algun mereix,
déch ser jó per mérits grans,
puig t' he dut mes visitants
que arenas lo mar cubreix.
No estranyin, donchs, si avuy jó,
tip de forasters, exclamo;
—¡Si vé un' altra Exposició,
ó se 'm dóna subvenció,
ó tanco 'l pis y m' escamo!—
Veyen, donchs, quant poch cert és,
lo que, sentant falsa base,
han soposat mes de trés,
dihent qu' han faltat forasters.
¡Ne tinguessin com jo á casa!

JULIÁ CARCASSÓ.

SECCIÓ DEL PIROTÉCNICH

Hi ha en Barcelona un diari que 's publica en catalá.

Dóna noticias de lo que passa á casa y á fora de casa.

Pero dóna las que li convé y de la manera com li convé.

Aixís, per exemple, lo dia 4 del corrent deya que en lo saló Parés hí havia exposats uns quadros dels senyors Graner y Nelo.

Y no va saber véurer que en dit saló hi ha establerta la tómbola Fontova, á pesar de que dits quadros están en la mateixa sala.

¿Qu' es curt de vista 'l redactor que va fé la gacetilla, ó curt de miras lo diari del carrer 'n Xuclá?

En lo primer cas, li compraré unas ulleras; en lo segón, li aconsello que no sigui de la lliga dels que amagan la vritat per pendre importancia á actes dignes d' encomi, 'ls fassi qui vulgui.

«La Renaixensa» tampoch ha dit una paraula de la funció que s' ha donat á Romea á favor de la tómbola.

Y sabía sa Redacció que s' estrenaria una comedia catalana, y la comedia era d'un periodista, y va agradar sa representació, y «La Renaixensa,» diari catalá que parla de la Xina y de la Seca y la Meca y la Vall d' Andorra, calla com un mort y ni sols per companyerisme diu que s' ha representat.

Fins a la urbanitat li obliga á faltar la passió que té per guia.

Potsé calla perque no 's va estrenar una tragedia.

Potsé pensa que callant será com si no 's hagués fet tal funció.

Si aixís es, cambihis lo titol y en lloch de «La Renaixensa» val mes que 's digui «La Ignocencia».

¡Ah! y ara al llegir aquestas bombas calli també, que «al buen callar llaman Sancho»

ALHAMBRA: no la de Granada, la del passeig de Gracia, perque aquet es lo nom de un nou establiment ab que conta Barcelona y que consta de gran café, restaurant, cerveceria, vaqueria, caballets y fins de joch de bitllas á la alemana, trobantse instalat entre 'l passeig de Gracia y la rambla de Catalunya per quals dos vias té entrada.

Lo local té la ventatja de ser gran; pero no lluheix per altra cosa. Per ara serveixen bé.

Si continúan aixís, tindrán en mi parroquiá per anys, y l' amo ab lo meu ralet diari y 'l mosso ab la propina podrán dir á duo:—¡S' ha salvat lo pais!

¡Ah! 'ls recomano 'l pianista de las tardes, qu' al menos, ab lo que toca, deixa compéndrer que som al any 1891 de la era cristiana.

***

¡Ah! hi ha quinteto. Pero ¡quin quinteto més de café de 20 céntims! ¡Y quin violinista mes ridicul!

Té un mérit nou: toca ab la fusta sola del arch y quant se tocan americanas, sembla que las han deixatat ab orxata, perque van tan fredas que fan venir son. ¡Quinas adormideras!

Pero ¿y que dirém quant toca la sinfonia del *Guillermo Tell*? ¡Oh! llavors está arximono.

***

En vista de lo qual, m' acut una idea: recomenar al Sr. Badia que no s' olvidi dels tangos de 'n Nubiola y *La plegaria de la Virgen*... y no corris.

Son pessas que á quinteto y dirijidas ab gran aparato y posanthi la mímica qu' ell té, poden donarli nom y... fins ganancia.

LO POLVORISTA.

REUNIONS PARTICULARS

LA JOYA.—Aquesta societat, instalada en lo carrer de la Riera Alta, n.º 30, acostuma á donar funcions especialment catalanas, tots los dissaptes al vespre.

La del dissapte últim sigué á benefici dels Srs. don Nicolau Pros y D. Joseph Galbany, los que tingueren á bé honrarnos dedicantla á nostre periódich.

Lo programa era escullidissim, formantne part lo

PRIMER REGALO
5000 pessas de llana de tres pessetas
80 liquidan á dos rals y milj

¡¡DOS REGALOS!!
GRANS MAGATSEMS DE J. NOGUERA
1, 3 y 3 bis, Avellana, 1, 3 y 3 bis
(Antiga casa del senyor Pau Coix)
COMERS DE LAS SIS PORTAS
Aquest gran establiment acaba de ser objecte de moltas reformas y 's trova atestat d' existencias; y havent rebut per la present estació un cumplert y variat assurtit de géneros, he resolt liquidarlos á qualsevol preu.
Avellana, 1, 3 y 3 bis; LAS SIS PORTAS

SEGON REGALO
A tothom que visiti aquets grans magatsems se li regalará un mocadó.

Ayuntamiento de Madrid

preciós drama de Frederich Soler, *La ratlla dreta*, que posat baix la direcció del Sr. Sugranyes, sigué ben desempenyat per la Sra. Gómez y los Srs. Pros, Galbany y Subietas.

Seguí l' estreno del diàlech en vers, original del senyor Galbany, titolat *No hi tornaré mes...* desempenyat per los beneficiats, y que resultá ser un bonich apropósit escrit exprofés per'aquell dia tal com ja venia indicat en lo programa.

Los Srs. Pros y Galbany demostraren haver aprés ab carinyo sos respectius papers, per lo que reberen molts aplausos, fent aixecar bon número de vegadas lo teló y presentantlos en escena los regalos ab que havian sigut obsequiats, dels que tenim presents: tres boquillas, una corbata, dos petacas, un monedero de plata, una mistera, dos jochs de gemelos, un portaplumas nácar, un cendrer *fayence*, un gran retrato, y á més algun regalo humorístich.

Los intermedis estigueren á cárrech del distingit pianista D. Joan Güell, que hi prengué part en obsequi als beneficiats.

També se posá en escena la bonica pessa *Pluja d' estiu* y terminá tant agradable funció ab un escullit ball de Societat.

Rebin los beneficiats nostra enhorabona y nostre agrahiment per la distinció d'havernos dedicat la funció.

ANTICHS GUERRERS.—Diumenge al vespre donà la societat d'aquet nom una extraordinaria funció, dedicada al director de escena D. Ignaci Viura.

Formaban part del programa las comedias castellanas *El preceptor y su mujer*, en dos actes, y *Traduccion libre*, en un; aquesta última desempenyada per la senyora Cau y l'obsequiat Sr. Viura, á qui se li féu un preciós regalo consistent en un complert servey de café.

Terminá la funció ab la bonica sarsueleta catalana de Aulés, titolada *Dos carboners*, prenenthi part la senyora Cau, Srta. Gordillo, y Srs. Viura, Vilaplana, Planas, Casquero, Mirabent, Brichs y coro.

Continuament van rebentse composicions pera oferir los premis del certámen humorístich que ja digué-rem celebrará aquesta escullida societat.

J. Ximeno.

COLABORACIÓ ADMESA

La nina de la vall

(IDILI)

Per un agrest camí, torrent avall,
una nineta hermosa y placentera,
cullint bonicas flors va per la vall
flors qu'adornan lo bosch y la pradera.
Un donzell que per ella molt sospira,
per l' arbreda segueix del vert torrent,
y, cullint un clavell, ben prest li tira
per' teixir á la toya qu' está fent.
Diguentli 'l galan,
fòll de pur amor,
la queixa mes gran
que naix en son cor:
¡Ay, bella nineta,
tendra poncelleta
joya de la vall!
Acull en ton cor
ma queixa d' amor,
calmant mon plorall.
Uneix á ta toya
ma tan rica joya
qu' es, nena, 'l meu cor;
siguent ma ventura
aymar ta hermosura,
tenir ton amor.—
Y, entre 'l vert brancatje,
lo dóls prometatje
trina sens temor
festiu rossinyol,
que dòna consol,
¡ay! consol d' amor.

M. Gardó Ferrer.

Un recort á Barcelona

Aqueixas místigas flors,
aqueixas flors desfulladas
per la humitat de la nit
y la inquietut de las auras,
son ¡ay! lo vivent emblema
de mas desditxas passadas.
En la rica Barcelona,
quant ma joventut ufana
tan sols en amors y gloria
sas esperansas fundaba,
de ma vida en lo camí
si trobá una nina aymada
per mí, com may mes podré
idolatrarne á cap d' altra.
Ella 'm doná ab son carinyo
mil delicias ignoradas,
y un fill hermós com las rosas
qu' en Abril la terra esmaltan;
mes aquell temps ha passat
com passan mas esperansas,
que, al ferho, tornan tan sols
si pressagían desgracias.
Ara ¡ay de mi!... sols me quedan
los tristos recorts, las llágrimas,
y 'ls dolorosos sospirs,
y la mística pregaria
qus s' eleva hasta al Dèu home
y á la Verge pura y santa,
per' que acullin bondadosos
á ma esposa idolatrada.
Per aixó ab tot lo meu cor
jo 't benehesch ¡oh ma patria!
jo 't saludo, Barcelona,
joya preciosa d' Espanya;
pues encara que de tu
visch lluny, entre altas montanyas,
sempre 'm recordo que 'ls restos
d' un fill y una esposa 'm guardas.

Olot. Ildefons Igual.

PELUQUERÍA ARTÍSTICA
Saló per' afeitar, tallar y rissar lo cabell,
DE
LLUIS ANGLADA
GRAN ASSORTIT DE PERRUCAS
y tota classe de postissos per' artistas de teatro
Boters, 8, entressuelo

ARXIU LIRICH-DRAMÀTICH
DE
BONNIN GERMANS
COPISTERÍA DE VERS Y MÚSICA
Se serveix per tot Espanya á preus baratos
Carrer de Vidre, 2, quart, Barcelona.
Despatx cada dia, fins á las 10 del vespre.

Ayuntamiento de Madrid

Aqui y allá

A mon amich lo jove escriptor Manel Martinez

Sota d' un roure que cent anys conta
bella donzella y galán donzell
sas mans enllassan, fixos se miran
y amor se juran, amor etern.
Passats dos mesos, poch més ó menos,
tots dos cumpleixen lo jurament:
. . . . . .
ella s' enllassa al rich vell viudo
y ell ab la filla d' un sabater.

——

Sota d' un grupo de grans palmeras
que un riu adornan allá en Orient,
un moro y mora ab goig suspiran
y amor se juran, amor inmens.
Un cop passadas quatre quinzenas
lo que 's juraren ben be han complert:
. . . . . .
ell per la Rambla ven sabatillas
y ella á Inglaterra mitjons surgeix.

——

Aixó be prova, sense deptarne,
qu' allá entre moros y aquí també,
homes y donas si amor se juran...
tot son promesas, y molt pochs fets.

LLUIS MILLÁ.

EPIGRAMAS

Me preguntaba 'n Guardiola:
—¿Vol dir que 'l món es rodó?
Y li vaig contestar jo:
—¡Cá! No ho cregui; es una bola.

—

—¿No ha vist la falta que té
la criada del seu sogre?
—¿La falta, diu? No senyor.
—Es geperuda.
—Aixó es sobra.

EGO-EGO.

Cantars

Si totas las hermosuras
fossen, nena, d' un igual,
no 't podria dir com ara
que m' agradas mes que cap.

—

Quant vas neixer ¿qué tenias?
Res me sembla que tinguesses;
mes ara qu' ets gran, ja tens
lo meu cor, la vida meva.

—

Los dos rosas de ta cara
ni ab la tardor s' han marcit,
perque en ton cor quant ve aquesta
s' hi trova encara l' estiu.

JOAN UMBEAT

SALÓ DE DESCANS

Llista dels números premiats en lo sorteig verificat diumenje últim en lo teatro Romea pera otorgar los 100 bitllets de la Tombola Fontova, y ordre ab que van anar surtint:

176 á 180, 81 á 85, 761 á 765, 1036 á 1040, 801 á 805, 516 á 520, 601 á 605, 421 á 425, 736 á 740, 611 á 615, 966 á 970, 251 á 255, 681 á 685, 171 á 175, 586 á 590, 396 á 400, 246 á 250, 641 á 645, 941 á 945, 1011 á 1015.

*** Hem rebut un' altra carta del Sr. de la Florida, y sentim no poder insertarla, perque si admetéssim sobre las qüestions de que tracta 'l periódich tantas rectificacions, sería cosa de may acabar. La polémica respecte á la Asscciació musical en la forma que pendria no té interes pe 'l publich y potsé cansaria á nostres lectors, per qual motiu ha de donarse per acabada.

No cregui 'l Sr. de la Florida, ni pensin tampoch los Srs. Giró y Lluch que rebutjem sa colaboració; ans al contrari, nos es grat manifestarlos que sempre que 'ns envihin treballs referents á qüestions que sigan propias de nostra publicació, tindrem especial gust en donárloshi acullida.

*** Al Sr. Guerra (que 'ns escriu) debem contestarli que al parlar de las companyias castellanas que hi ha en nostres teatros, no podem ferho ab referencia á totas las obras, limitantnos á dar compte d'estrenos; y com de las de sarsuela que hi havia en la temporada última, la d' Eldorado era la que 'n feya mes, per aixó nostre revistero parlaba ab preferencia de dit teatro.

*** Los diaris de Valladolit tributan grans elogis á nostre paisá lo aplaudit primer baix d' ópera don Narcis Serra que ha cantat ab molt éxit *Roberto*, *Ugonotti*, *Faust*, *Lakmé*, *Puritani* y altras varias.

Lo Sr. Serra, desde que falta de Barcelona, ha recorregut importants teatros d' Espanya y del extranger, cantant en companyias en que hi figuraban la Nevada, la Donadio, la Pasqua, Tamanyo, la Sthal, Masini, Theodorini y altras eminencias líricas.

*** També 'ls periodichs italians venen ab molts elogis del tenor Sr. Vilalta, paisá nostre que está fent una brillant carrera desde que la va comensá ab bon peu fa tres ó quatre anys en lo teatro del Circo. Nostra enhorabona.

*** La companyía que dirigeix lo Sr. Tutau, 's trova á Mataró, despres de haver fet unas quantas funcions á Reus.

*** Hem de suplicá als senyors suscriptors y corresponsals de fora dispensin lo retardo en rébrer lo número 32, degut á la feyna extraordinaria de nostre Administador ab motiu de la funció organisada en Romea y á haver caigut malalt l' ausiliar de la oficina. Avuy lo rebrán ab lo número corrent.

*** Per mes que podia esperarse que la tómbola iniciada y portada á cap per lo Centre Catalá á profit de la familia Fontova donaria bon resultat, estem segurs que ni la mateixa comissió organisadora creya que l' éxit fos tant com es realment. En los pochs días que está oberta á casa 'n Parés, s' han despatxat uns 10000 bitllets y cada día es mes numerosa la concurrencia 'sent moltas las personas que n' han comprat mes d' una vegada per havérloshi tocat en sort valiosos regalos.

GRAN DEPÓSIT DE PIANOS
F. HENRIQUEZ Y COMPANYÍA
Cortes, 293-295 Barcelona
VENDAS Y CAMBIS DE PIANOS Y ARMONIUMS AL CONTAT Y Á PLASSOS
En aquesta casa 's venen mellors pianos y ab major baratura que en cap altre magatsem de Barcelona.

ANUNCIS DE FIL Y COTÓ
Nou sistema de propaganda
que, qui 'l prova, no 'l deixa més
Bó per empresas de teatro
Per informes, preus y detalls, Aribau 93, 3.er 1.ª

Ayuntamiento de Madrid

Encara n' hi ha molts que tenen valor real ó que son obras d' art recomenables y de mérit de distinjits artistas.

La comissió, animada per lo favor ab que 'ls admiradors de Fontova han acudit á favorir la filantrópica idea que realisa, está combinant un nou alicient que demá ó dissapte 's posará en práctica y que consisteix en organisar un concert colocant la banda fora de la vista dels visitants y en establir dos luxosas taulas pe 'l despaig, del que estarán encarregadas elegantas damas de nostre societat.

Es un pensament que segurament fará que 'l saló de exposicions de pinturas del carrer d' en Petritxol se veji concorregut tots los días fins á la clausura de la tómbola, que no 's tancará méntres durin los bitllets.

*** Dintre de poch la companyía de vers del galan Sr. Arolas ha de marxar á Olot.

Hi va de graciós lo conegut actor D. Agustí Morer, que ha entrat á formar part de la mateixa.

*** S' está procedint á la realisació de algunas milloras en lo teatro Calvo Vico. Ahí 's deya si havia fracassat lo plan de posarhi ópera.

*** Demá passat comensará en Gayarre la tempoda á cárrech de una nova empresa que 's proposa donar variadas funcions, contant ab personal de sarsuela en que hi figuran Bosch y Palmada, y ademes ab una companyía d' expectacles extranjers.

*** Avuy se dóna una representació de *D. Juan Tenorio* en Eldorado. Diuhen que la Sra. Guerrero esta gran en la part de *D.ª Ines* y que D. Ricardo Calvo s' hi lluheix molt. Voldriam que, per estar ple, hi hagués fins castanyas á l' hora d' entrada, perque aixis semblaria Tots Sants.

*** Sabem que uns dels autors dramatichs de nostra capital té acabada una producció castellana, que será presentada al primer actor del teatro de Catalunya, D. Ricardo Calvo.

Personas que coneixen la obra á que 'ns referim nos han fet elogis de las qualitats que la avaloran.

Si es aixis, desitjariam que 'l Sr. Calvo la acullis pera estrenarla durant la temporada que ab tant lluhiment ha comensat en Eldorado.

*** Lo conegut escriptor catalá D. Antoni Careta y Vidal, acaba de donar á la estampa una novela que 's titula *Cor y sang*, qu' es ja la tercera edició, en vista del éxit ab que va ser rebuda quant va publicarse la primera fa uns deu anys en la revista «Lo Gay saber» y la segona en «La Ilustració catalana.»

Administració y contaduria

Haventnos posat d' acort ab D. Joan Molas y Casas, tenim la satisfacció de dir als senyors corresponsals, per lo que 'ls interessa, y al públich que compren la importancia de nostre periódich, que LO TEATRO CATALA será desde ara en avant órgano oficial de la Galería de dit senyor Molas y Casas; á qual efecte, tant lo propietari com la Direcció, han convingut en crear una secció especial per lo referent al cobro de propietats dramáticas y liricas de la expresada Galería.

Aixó aumentará la circulació del setmanari, que de dia en dia va tenint mes favorable aculliment.

L' Administrador,
JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

CAVILACIONS

TRENCA-CLOSCAS

OLEGARI DALSADA

Formar ab aquestas lletras: 1.er, un nom de dona; 2.on, un altre, y 3.er, lo nom d' un utensili molt usual.

J. CERILLA.

GEROGLIFICH

P P S
ama
L I N O
r r
I

JAPET DEL ORGA.

LOGOGRIFO AB VOCALS

a, e, i, o, u,	—	Nom d' home
i, o, u, e,	—	Animal de pel
a, o, i,	—	Beguda
i, e,	—	Part del cos humá
i,	—	Consonant.
a, o, i, e,	—	Ciutat d' Italia.
i, e, a,	—	Part del Globo.
o, a,	—	Mineral.
u,	—	Consonant.

J. T. y R.

Solucions á las cavilacions del número 32

Trenca-closcas: SOMBRA, NAU, ARCHS, SADURNÍ, ROSA.

Preguntas humorísticas: PERA, MALGRAT, RODÀ, SOLSONA, DUCH, DEU, SAN CAYO, SANTA ROSA.

Ters de xifras: 27 81 56
67 43 45
25 85 63

Geroglifichs: RE BS NOTA MUSICAL.—NO HI HA MES QUE LA Ó Y DOS PUNTS.

Geroglifich trenca-closcas: PER CATALANS CATALUNYA.—CANYA, PALETA, CARN, SALUT.

Ningú ha enviat totas las solucions.

Als que envihin las de las cavilacions d' avuy y del número próxim, se 'ls regalará un exemplar de *La Rondalla del Infern.*

Correspondencia particular

D. Bartrina: lo sonet no 'ns satisfá; de lo enviat, alguns treballs son llarchs y altres tenen versos defectuosos. Envihin mes y mirarem de servirlo; mirisshi be.—Ipaylef: no vá.—J. M. Feliu: tingui paciencia.—J. Umbert: ja ho veu.—L. Masó: no té gaire gracia.—C. Torrents: un altre dia.—J. Tarré: ja tenian las poesias triadas los que havian de llegirne.

S' ADMETEN SUSCRIPCIONS
en l' establiment EL INGENIO (Raurich, 6)

La correspondencia al Administrador, Aribau, 93, 3.er 1.ª

Tipografía Susany y Companyía, Muntaner, 36.—Teléfono 873.

CÁPSULAS MORRUOL TÓNICH RECONSTITUYENT
DEL DOCTOR PARELLADA
compostas de Morruhol (principi actiu del oli de fetje de bacallá)
PEPTONAT DE FERRO é HIPOFÓSFITOS DE CALS Y SOSA
La gran popularitat que en poch temps han tingut las **Cápsulas del Dr. Parellada** y l' us constant que 'n fan los metjes, son lo millor testimoni d' aquet remey eficás y conegut ja en tot Espanya.
LAS CÁPSULAS TÓNICH RECONSTITUYENTS
s' administran ab éxit en las clinicas de la **Casa de Misericordia, Casa de Caritat** y en los hospitals de **Santa Creu** y del **Sagrat Cor**, ahont han sustituit ab ventatja al oli de bacallá, de tant difícil y repugnanta administració.
Preu de la cápsa de **40 cápsulas, pessetas 2'50**. Venta al en grós, farmacia d' Escribá (Fernando VII): á la menuda, en totas las farmacias.

Ayuntamiento de Madrid